

Can Fàbregues

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de Mossèn Jacint Verdaguer, 7 - Dosrius
Emplaçament	A la banda de ponent del nucli urbà, prop de la plaça de Catalunya i de l'ajuntament
Alçada:	140m

Coordenades:

Latitud:	41.59467
Longitud:	2.40508
UTM Est (X):	450419
UTM Nord (Y):	4604945

Classificació

Número de fitxa	08075-29
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 0353016DG5005S
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat de planta quadrada i envoltat de jardí. Presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i barbacana volada sostinguda amb bigues de fusta a les quatre façanes. La part davantera de la teulada compta amb una reforma posterior consistent en dues vessants disposades en perpendicular a la façana principal. L'edifici està distribuït en planta baixa i pis, amb gran part de les obertures rectangulars. A la façana principal destaca un gran portal d'accés emmarcat per dos finestrals, amb els ampits sostinguts amb mènsules i decorats amb petites rajoles de ceràmica vidrada blanques i blaves. Aquestes tres obertures tenen els emmarcaments en relleu. Al pis destaquen tres petites finestres d'arc de mig punt amb l'ampit corregut. La resta de façanes compta amb obertures rectangulars, algunes d'elles amb els ampits decorats amb el mateix tipus de ceràmica. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats. Cal destacar la tanca que separa la finca del carrer, formada per un sòcol d'obra revestit amb peces ceràmiques de color blanc i blau, idèntiques a les anteriors. Presenta una reixa de ferro treballada i disposada entre pilastres (el motiu ceràmic es repeteix), que també engloba les dues portes d'accés al jardí.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'edifici: can Reniu. Estilísticament, se li pot atribuir un cert llenguatge noucentista.

Història

L'any 1906, la finca veïna (Can Casarramona) fou segregada d'aquesta. Segons les fonts orals, la casa fou construïda pels voltants de l'any 1915 com a habitatge d'estiu. L'any 1935, el propietari de la casa (Josep M. Monfort i Gutiérrez) va reformar la part davantera de la coberta i la façana principal, obrint també les tres finestres d'arc rodó al pis. Després de la guerra, l'edifici passà a mans de la família Reniu-Fàbregues de Mataró.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.16/035.

